

[Gudrun Bjørner.]

faar den Form for Skoleundervisning, som til enhver Tid er paakrævet, og man vil i hvert Tilfælde i de Kredse finde større Sagskundskab repræsenteret end den, vi her i det høje Ting kan præstere paa dette Omraade. Hvis man overlader Sagen til Skibsrederernes Organisationer og Firmaer, vil man ogsaa kunne komme uden om det Problem, om det skal være en obligatorisk Undervisning eller ikke, idet Skibsrederne selv er i Stand til at afgøre, i hvor høj Grad man ønsker at gøre det til en Betingelse for Antagelse af Skibsmandskab, at de har gaaet paa denne Skole.

Efter Indlæggene af de ærede Ordførere for de øvrige Partier forstaar man, at en grundig Udvalgsbehandling vil være nødvendig, inden man vedtager denne Lov, og jeg henstiller til det kommende Udvalg, at man beskæftiger sig med f. Eks. det Problem, der ligger i, at der paalignes Rederierne en Afgift pr. Registerton til disse Skoler. Rederiet Lauritzen har jo allerede bragt sig i Udgift ved at oprette en Skole; skal de saa gaa fri, eller skal de foruden at betale til deres egen Skole være med til at bidrage til dette nye Statsforetagende? Man bør ikke paa den Maade straffe det private Initiativ, fordi det er gaaet i Spidsen og har oprettet Skoler, som man fra alle Sider har anerkendt som udmærkede. Vi maa altsaa principielt gaa imod, at man her lader Staten gribe ind paa et Omraade, hvor det har vist sig, at det private Initiativ kan løse Opgaven, hvis det faar Lejlighed til det.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Til den sidste ærede Ordfører skal jeg blot sige, at de mange Henvisninger til Rederiet Lauritzen vist ikke er helt velanbragt i Forbindelse med en Afvisning af Lovforslaget, idet Skibsreder Lauritzen ikke alene er en ivrig Tilhænger af dette Forslag, men endog ganske specielt af Fler-talsforslaget om den obligatoriske Undervisning.

Hovedproblemet ved Behandlingen af dette Lovforslag synes i øvrigt at være Spørgsmaalet om, hvorvidt Undervisningen skal være obligatorisk eller ikke. Der er formentlig ikke Grund for mig til nu at gaa nærmere ind paa alle Enkelthederne i de Argumenter, der er fremført i denne Forbindelse, idet det jo nu er givet, at vi skal have en Udvalgsbehandling, og vi vil da der faa en nærmere Drøftelse. Efter min Mening er det dog ganske afgørende vigtigt, at vi faar en obligatorisk Uddannelse. Na-

turligvis kan man i Udvalget nærmere drøfte, hvor vidt et Omfang denne obligatoriske Uddannelse skal have. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard, der nævnte det Spørgsmaal, at for Folk, der i Forvejen var saa vel uddannede, at det for dem ligefrem vilde være Tidsspilde at komme paa en Skole, burde der være nem Adgang til Undtagelse og en nemmere Adgang end den, at Ministeren personlig skal afgøre Sagen. Det er jeg naturligvis enig i, og jeg kan ogsaa være enig i, at der kan være Grund til paa andre Omraader at overveje en vis Begrænsning i det obligatoriske. Det er saaledes nok muligt, at det, hvis man tager de store egentlige Passagerskibe, vil være at gaa for vidt at kræve, at Messe- og Kammerdrengene paa disse Skibe, som vel i højere Grad er at betragte som Hotelpersonale end som egentligt Skibspersonale, skal uddannes. Det er muligt, at man her skal gøre en Undtagelse.

Der er dog en Række Grunde til, at man bør gøre disse Undtagelser fra det obligatoriske saa faa som muligt. For det første er der Hensynet til de Situationer, der opstaar paa et Skib i Tilfælde af Forlis eller lignende Ulykker, hvor man under de nuværende Forhold meget vel kan komme ud for, at en stor Del af Besætningen, og specielt disse Drengene, er ganske uden Kendskab til, hvorledes man haandterer en Baad, og hvordan man overhovedet gererer sig paa et Skib i en saadan Situation. Selvfølgelig gælder dette ikke de Drengene, der er født til at gaa til Søs, men det gælder de mange, mange, der kommer fra København, fra andre Byer eller fra Landet, og fra alle disse Dele af Befolkningen rekrutteres vor Sømandsstand. Her tror jeg, at dette 3 Maaneders Kursus vil gøre overordentlig stor Nytte.

Den anden Grund er det, man i Betænkningen har kaldt Sorteringen, hvilket det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen havde faaet ganske galt i Halsen, idet han var inde paa Betragtninger om, hvem det var der var uheldige og uegnede, om det var Børneværnsbørn. Denne momentant dramatiske Episode i det ærede Medlems Tale var ganske overflødig, da der overhovedet ikke er tænkt paa noget i den Retning. Maaske er Udtrykket „uheldige og uegnede“ ogsaa mindre velvalgt, det skal jeg gerne indrømme. Det, man har tænkt paa, har i første Række været alle de mange, der gaar til Søs en ganske kort Periode af deres Liv, af Eventyrtrang eller hvad der nu kan ligge bagved, og som saa gaar i Land igen uden yderligere at tilføre Søfartserhvervet